

Hana Kohlová

30. 1. 1948 narozena v Praze

1963–1967 SUPŠ Václava Hollara v Praze

1967–1973 AVU v Praze, malba, prof. Karel Souček, restaurátorství,
prof. Bohuslav Slánský a Raimund Ondráček.

Od roku 1974 zaměstnána v restaurátorském ateliéru Národní galerie
v Praze; v letech 1989–2000 jeho vedoucí.

Účast na pracovních kurzech v New Yorku a v Kodani, i na řadě
významných restaurátorských projektech vně i v rámci sbírek NG
v rozpětí od středověku po moderní umění.

1999–2000 výrazný podíl na přípravě a realizaci projektu
pro Expo 2000 v Hannoveru.

Účast na výstavách od roku 1980, samostatně vystavuje
až od roku 2012 (Týnec nad Sázavou).

adresa: Hůrka Kapinos 12, pošta 257 56 Neveklov

mobil: 606 640 215

e-mail: kohlovahana@seznam.cz

galerie: www.galerie-sumperk.cz

www.dksumperk.cz

HANA KOHLOVÁ

TUŠOVÁ KRESBA A ENKAUSTIKA

3. 7. – 4. 8. 2013

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 3. ČERVENCE V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ 13.00 DO 18.00 HODIN NA
ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY A OLOMOUCKÉHO KRAJE

Z restaurování obrazu Mistra Theodorika, Ukřižování z kaple sv.Kříže na Karlštejně

Při zkouškách na AVU stály naše malířské stojany vedle sebe, daly jsme se do řeči a hned si rozumněly s jakousi odedávnou samozřejmostí. I po řadě let, kdy jsme se neviděly, se na tom nic nezměnilo.

Poznala jsem tenkrát zblízka, že koně a psi jsou jí od dětství láskou, které všechno podřídila. Prožívala jsem vedle ní, jak bytostně si s nimi rozumí jejich důvěrnou řečí beze slov. Vidím tak Hanu dodnes.

Podobné to bylo i mezi námi. Stačilo povědět si jen to nejnmutnější a další slova byla zbytečná. Oběma je nám bližší výsostná „řeč“ čtyřnohých přátel. Později jsem už takové mlčenlivé srozumění s nikým nepoznala.

Hana vedle restaurování často kreslila své psy a koně, jen tak, bez ambicí, zato s láskou, niternou zkušeností a grácií. Dnes o to víc a raději. Kresby, které ještě nestačila rozdat přátelům, smíme tu teď obdivovat.

Anežka Kovalová

Podobně jako Jiří Brodský, který tu předloni v červnu prvně vystavil volné práce teprve v roce svých sedmdesátin, i Hana se donedávna věnovala hlavně restaurování. Malby a kresby se kromě občasných, ryze soukromých návratů, vzdala i pro lásku ke koním a psům, tehdy tu ještě vzácným, anglickým buldokům. Byli jí daleko důležitější než vlastní sebeprosazení. S Anežkou byly od počátku studií na akademii nerozlučnými přítelkyněmi. Spolu s ní načas přešla na malbu do ateliéru profesora Karla Součka, brzy se ale vrátila k restaurátorství a po dlouhá léta pak vedla ateliér Národní galerie. Dostala se tam na dotyk s nejvýznamnějšími obrazy; restaurovala Mistra Theodorika a jiné mimořádné vzácnosti nejen z doby vrcholné gotiky. Doprovázela je při zápůjčkách do Japonska i jinam a v roce 2000 byla i spoluautorkou české expozice na světové výstavě v Hannoveru.

V poslední době se znovu tiše vrací k vlastní tušové kresbě v její dynamické zkratce, pojetím snad blízké té dálnovýchodní, staročínské. Malbou nejraději k sametově vláčné a i v zemitých odstínech niterně prozářené enkaustice. Téma nabízí se jí samo: co jiného než psi a koně, a v malbě i shluky květů. Láska ke koním trvá; jen ji teď ze sedla přenesla na papír nebo na plátno. Na motivu přesto ale tolik nezáleží. Podstatná je živá kresba, spolu s malbou v ryzí čistotě ušlechtilé hmoty jemných nuancí barev a především malíččina radost z nich. Ta radost je už sama sobě cílem.

Hana se s nikým nepoměřuje, nezápolí o své místo na výtvarné scéně a i proto přirozeně souznívá se zaměřením galerie, která se mívá se chtěnou světovostí, stejně jako s podbízivou komercí. Dokonale tak ladí s její trvalou linií, která si cení víc prosté a poctivé výpovědi, jakou Haniny kresby a malby zjevně jsou. Letos první, už prázdninová výstava, uspořádaná tu v duchu přátelství, to očividně potvrdí.

Miroslav Koval

H. Kovalová 2013